

netop er ved at lade det i det væsentlige forblive ved den nuværende Toldbeskatning af Livsforbrødenheder og ikke ved at afløse Indtægtskilder, der have stærkt Tilbøjelighed til Stigning, ved andre med dalende Tendens, at man overlader stigende Statsmidler til Forvaltning af den nuværende Regering. Mest af alt forekommer det dog Mindretallet betænkeligt at gaa til det af Flertallet anbefalede Skridt under Hensyn til den Fare, hvorfor samtlige foreliggende Skattelovforslags Gennemførelse derved udsættes. Folketinget bør ikke give Skattereformens Modstandere noget som helst Vaaben i Hænde, men tværtimod til det sidste holde alle Muligheder for dens Gennemførelse aabne. Mindretallet må derfor vedblivende anse det for rigtigt, at Folketinget, samtidig med, at det hurtigst mulig behandler Toldloven til Ende og oversender den til Landstinget, ligesom i tidligere Aar indtager en afventende Holdning over for Lovforslaget om en Forhøjelse af Spiritusafgiften og først træder i endelig Forhandling med de andre Lovgivningsfaktorer derom, naar Behandlingen af de øvrige Skattelove er saa vidt fremskreden, at Kompensationspørgsmaalets Afgørelse bliver nødvendig. I Henhold til disse Bemærkninger tilraader Mindretallet at stemme imod den af Flertallet foreslaaede Dagsorden.

Et fjerde Mindretal (Dinesen) kan ej heller stemme for den foreslaaede Dagsorden, efter hvis Vedtagelse Spørgsmaalene om en forhøjet Spiritusbeskatning vil være bragt ud af dets Forbindelse med de andre foreliggende Forslag til en Skattereform og disses Gennemførelse derved være umuliggjort. Dette Mindretal anser en Forhøjelse af Spiritusbeskatningen saavel som Gennemførelsen af en Indkomst- og Formue- eller Kapitalstat for en absolut Nødvendighed, hvis det skal blive muligt for Statskassen dels at bære de Indtægtsstab og dels at bære de Udgiftsforøgelser, som ville følge af de store Skattereformer, der staa paa Dagsordenen, som Nedsættelse af visse Toldbeskyttelser, Nedsættelse af Told paa vigtigere Livsforbrødenheder, Lettelse i Hartkorn- og den kommunale Beskatning, Lettelse i Tiendebyrden og i mindre Reforme som Frihed for Bygningsafgift af smaa Bygninger. Spiritus er ikke en Livsforbrødenhed i samme Grad som mange andre beskattede Artikler, det vil derfor være i hele Befolkningens Interesse, at Spiritus bærer en højere Skat til Fordel for de virkelige Forbrødenheder.

Et femte Mindretal (Hammerich) udtaler:

Ved de Love, der allerede ere vedtagne af Folketinget, og ved den Toldlov, som Folketinget en af de nærmeste Dage vil sende op til Landstinget, kan det betragtes som givet, at der vil fremkomme en ret betydelig Nedgang i Statskassens Indtægter. Da Mindretallet nu kan finde det forsvareligt at dække denne Nedgang ved en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, kan det ikke give den foreslaaede Dagsorden sin Stemme.

Medens dette Mindretal vel ikke kan være enig med det fjerde Mindretal (Dinesen) i at finde det ønskeligt at forhøje Brændevinsafgiften for dermed bl. a. at skaffe Midler til Tiendens Afløsning, er det enigt i, at der i øvrigt er mange berettigede Krav og Ønsker fremme i Befolkningen og i det hele foreligger betydelige Opgaver for Statsmagten til Støtte ikke blot for Landbruget, men ogsaa Landets andre Erhverv, til Fremme af sociale Reforme og meget andet. For at løse disse Opgaver er det nødvendigt, at Statskassens Indtægter ikke formindskes, men snarere forøges.

Ligesom der nu synes at kunne blive Enighed om at skaffe Statskassen en ny Indtægt ved en Formue- og Indtægtsstat, vil det derfor være berettiget at opretholde Statens Indtægt fra de indirekte Skatter ved en forøget Skat paa Alkohol.